

உ-

கடவுள்துணை

மூறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐ ந் தி வண யை ம் ப து

மூ ல மும் உ ரை யும் .

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானும்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரகாரம்-க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அனா-3]

ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

மு க.வு ரை.

ஐந்திணையம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;—
க-நாலடி, உ-நான்மணிக்கடிகை, ஈ-இனியது நர்ப்பது, ச-இன்னொருநர்ப்பது, ஐ-களவழிநர்ப்பது, கூ-கார்நர்ப்பது, எ-ஐந்திணையம்பது, அ-ஐந்திணையெழுபது, கூ-திணைமொழியைப்பது, கௌ-திணைமாலை நூற்றைம்பது, கக-கிருக்குறள், கஉ-திரிகடுகம், கங-ஆசாரக்கோவை, கச-பழமொழி, கரு-சிறுபஞ்சமூலம், கங-முதுமொழிக்காஞ்சி, கஎ-வலாதி, கஅ-கைநிலை என இவை ; இதனை,

“நாலடி நான்மணி நானுற்ப தைத்திணைமுப்

பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல

மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே

கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு” என்னும் வெண்பாவினு லறிந்துகொள்க. நானுற்பதைத்திணை என்புழி நானுற்பது, நானுத்திணை எனவுரைக்க. கீழ்க்கணக்கு, நாலடி.....மெய்நிலைய காஞ்சியோடு வலாதி கைநிலையவாம் என்ப: என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு, கீழ்க் கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்துநிறுதியாக ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும். அவ்வகை பெண்ணில் அறம்பொருளின்பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றானே வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கிலக்கணம்;—

“மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே”

* இவ்வெண்பா, “நாலடி நான்மணி நானுற்ப தைத்திணைமுப், பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி யென்பவே, நன்னிலைய தானுற் கணக்கு” என ஆழ்வார்திருநெல்விற் கிடைத்த பழையதோர் திருக்குறளுரையேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலுக்கு ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணை நூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணை நூல்கள் மருவிய நான்கும், கைநிலையும் ஆம்.

முகவுரை.

“மேற்கணக் கெனவுந் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே”⁹

“அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரு
மிஞுத்துடன் ரெஞ்சுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னெள்ளறு சீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே”

“ஐம்பது முதலா வைத்து நீரு
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
நெருக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

“அழகியிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களா லுணர்க. கீழ்க்கணக் கிற்கு வெண்பாவேயன்றி அதனினமும் ஆம் என்பது முதுமொழிக் காஞ்சியில் “ஆர்கலி புலகத்து மக்கட் கெல்லா-மோதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை” என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றினறிக. மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்பது முதலா வைந்தா றீரு” எனவும் “பதிற் றைந்தாதி பதிற்றைம்பதீரு” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்வரையரைகூறிக், கீழ்க்கணக்கிற்கு “அவ்வகை யெண்பெறின்” எனவும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஒதினமை யாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும் ஐந்தூற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னு, களவழி, கார்நான் கும் ஐம்பதற் குறைந்தவந்தன. முப்பால் ஐந்தூற்றின் மிக்கு வந் தது. இக்கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே தாய்பனுவல் என்னும் பெய ராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம்பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறிடையிடை அவைவன்றியுந் தாஅய்ச் செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடிநிமிர்து இரண்டடிமுதல் ஆறடியிறுதியாகவருவன எனவும், அவை அழுத்தி னுண்கன்றுகாட்டாது சில எழுத்தினுள் வருவன எனவும், அவைவெ ண்ணுச் சுருங்கிச் சிலவாகவருவன எனவும், “அவைவெண்கண்கண்

முகவுரை.

என்னுஞ்செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினூர்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றினுணர்ந்துகொள்க. “சின்மென் மொழியாற்றாய புனுவலோ, டம்மை தானே யடிகிமிர் பின்றே” என்ற தொல்காப்பிய நெறியேபோற்றி இப்பின்னிருபாட்டியற்கண்ணும் “அடிகிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனக்கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையம்பது அறம்பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்ட முன்றலுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலவாய் மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமைபாற் கீழ்க்கணக்காயவற்று நண்டு கொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஒழுக்கங்களை யும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப்பத்து வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இன்னாலுள் ஐந்திணையையும் முல்லை முதலாக நெய்தலிறுதியாகவைத்துப் பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பியத்து,

“மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமு
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

என்னும் அகத்திணையியற் சூத்திரத்தானுதலோதப்பட்ட முறையே பரிதியதாகும். மற்று ஈண்டோதப்படாத பாலை யையும் உடனடிவத்த தென்னையெனின்;—அது “நிலம் நான்கேயாகக்கூறலிற் பாலைக்குநில மின்றெனின், அற்றன்று: ‘புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, ஊட லிறுத்தி னிரித்த மென் றிவை, தேருங்கா லத் திணைக்குரிப்பொருளே’ (கொண். பொ. அகத். ௧௪.) என நால்வகை நிலத்துங்கொண்ட உரிபொருளையே பிரிதலும், உரிப்பொருளாக ஆகியிற் கொண் டபாலைவையிலே உள்ளு நிலத்திலுயும் பொதுவாய் மயங்கிவருந்

முகவுரை.

யர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக” என ஆசிரியர் நச்சி னுர்க்கினியர் கலித்தொகை முகத்துக் கூறியவீற்றாணுணரப்படும். இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;—இவ்வொழுக்க மெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக் கணலன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தன் மகளிர தியற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்றி இல்லறம் சிகழாமையின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன் பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சிப்பின் ஊடனிகழ்சலின் அதன்பின் மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து சிகழும் பரத்தையிற் பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமை நோக்கப்பிரிதலாகிய பாலை அதன் பின்னாயது. பிரிவு பற்றி உளதாகும் இரங்கலாகிய ரெய்தல் அப்பாலைக்குப் பின்னின் றது என்பது. இவ்வைந்தினை இயல்புகள் பலவற்றை இந்நூல் சுருங்குகளிக் வுரைக்கும். இந்நூற் பாயிரத்துள் “ஐந்தினை யைம்பது மார்வத்தி னேதாதார், செந்தமிழ் சேரா தவர்” எனக்கூறியவாற்றா னே இதன் பெருமை நன்கறியத்தக்கது. இதன்கண்ணுள்ள பாடல் கள் பல நச்சினுர்க்கினியர் முதலிய நல்லாசிரியர்களாற் றம்முரை களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன் பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின் இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினாராம் உரிமையுடையரோ என ஊகிக்கப்படுகிறார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப் பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையர் என்னும் புலவர்க்கும் உளதா கிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையர் தம்பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல் லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம் பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக்காராய்ந்துகொள்க. இத னைத் “தன்பெயர் கிளக்குக் காலை யென்பெயர், பேதைச் சோழனெ ன்னுஞ் சிறந்த, காதற் கிழமையு முடையன்” எனவரும் புறப்பாட் டான் (உக௭) அறிக. இவர் தன்னுன் முதற்செய்யுளிற் திருமாலையும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரானையும் எடுத்தோதுதலான், இவர் சேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கினரென்பதும் அறியலாகும். இவரது சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றையவற்றுக்

கணக்கு நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டிலும் எட்டுத்தொகையிலும் திருச்சிறம்பலக்கோவையிலும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற்கண்ணுள்ளவெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றினோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைகளையினை ஆராயின் அவையும் முற்காலத்தனவாதல்தெளியப்படும். இவ்வுரைகளோடு கூடிய ஐந்திணையம்பதுப் பிரதியிரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்தன. இவை இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஐயந்தார் ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவியபேருபகாரிகள் சென்னைவீத்துவான்: மகா-நா-நா ஸ்ரீதி. செல்வக்கேசவராயமுதலியாரவர்கள் எம். ஏ., திருமயிலை வீத்துவான்: மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளிலும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனுள் முல்லையில் “மின்னுமுழக்குயிர்” என்பது முதலாகப் “பிரிந்தவர்மேனி” என்பதிருதியாக உள்ள வெண்பாக்களாகும் “அணிநிறமஞ்ஞை” என்பதுபோலப் “பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது” ஆயிற் செவ்வனம் இவையெல்லாம். அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் ‘பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குச் தோழி சொல்லியது’ எனவேயுள்ளது. தலைவியது ஆற்றாமைக்குக் காரணமாய் காரும் மாலையும் சிறுஞ்முலோசை முதலியனவும் தோழிகண்டுகேட்டுத் தானும் ஆற்றாமைக்கூறி ஆற்றுவனத்தாளென ஒரு கிறங்கொள்ளவுமாமென்று கருதி அதனையான் மாற்றத் துணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற “செந்தமிழ்” பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிரசுரமாவது. இவ்வாறே இதனாகும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற்பெரியவும் அளவாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்நூல்கள் பலவற்றை இச்செந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்

முகவுரை

பழைய ஏதேனாவது நல்லோர் அவற்றை இச்சுருத்தித்தனப்பெரு
நூலுறு அவரைப் பன்முறை வேண்டுமென்றேன்.

அறிவு தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று' (ஐந்திணையம்பது-௨௩௩)

மிக்க மிகுபுகழ் தாக்குபவோ தற்சேர்ந்தா
சொற்கல் கடைப்பிடியா தார்' (ஐ, ௪௮.)

இங்ஙனம்,

ஸேதுஸம்ஸ்தானலித்வான்,

ரா. இராசவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

௯௯

விஷய சூசிகை

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அருவிநறுவிரை கலந்திழிதல்	கந
அருவி யாடல்	கந-கரு
அருவியாழக் கண்ணிவத்தல்	கரு
அல்லகுறிப்பிடுதல்	சக
அழல்போலத் தாமரையவிழ்தல்	உரு
அன்றில் செம்பூப்போலுஞ் சூட்டுடையது	சக
ஆயன் குழலோசை	எ
ஆனிரை	எ
இளவேனி லின்பம்பயத்தல்	நக
ஊடல்	ந஠
கடம்பமர்ந்தான்	க
கடல்	சச
களிறு பிடியைக் குளிப்பாட்டல்	நஉ
காடெறிந்து தினைவிளைத்தல்	கஅ
கார்	க-உ-ந-ச
களிவாய் பவளம் போறல்	நந
குதிரையைத் தேறிப்பூட்டல், மணியணிதல்	ந஠
கூடலிழைப்பு	சந
கூடல்	ந஠
கூந்தல் அரன்மணல் போல்வது	உஎ
கூந்தல் ஐவகை	உஎ
கூந்தல் வெண்மரல்போலத்திரிதல்	உஎ
கொற்சேரியிலூசுவிற்தல்	உக
சந்தனச்சாந்து	உச
சூரம்	நஉ
சூழிற் சிறுநீரைப் பிண்புண்ணவேண்டிக் கலை			
விபாய்யேயுறுஞ்சுதல்			நஅ

விஷயகுசிகை.

சூரியன்-தேரோன்	௭
தலைவன் இரவின் வருதல்	௧௯
தலைவன் தேருர்ந்து பரத்தையர் மனைக்குப்போதல்	௨௮
தலைவன் நறுமேனி	௩௦
தலைவனுர் தலைவியும் உடன்போதல்	௩௩
தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் கையிற்றொடி ஓடிவிழ்தல்	௩௬
தலைவி தலைவன் முயங்குப் புடைபெயர் காலத்தும்
ஆற்றாளாதல்	௩௯
தலையணி	௪௪
தாழைபினது பூநடுவுள்ள சோறு வெண்ணெய் போறல்	௪௬
தினை காத்தல்	௪௨-௪௪
தென்றல் குளிரும் பருவத்து மினிதாதல்	௩௦
தேர்	௨௬
தேர் போன வழியை ஞெண்டு சிதைத்தல்	௪௨
தோழியர் சூழ முற்றத்தில் விளையாடல்	௩௭
நடுகல்	௩௫
நலம்புனைதல்	௧௧
படைத்து மொழி கிளவி	௪௪
பாக்கம்	௧௨
பாகன் நூல்பயிற்	௧௦
பாணன்	௨௧
பாணன் தலைவற்குத் துதாய்த் திரிதல்	௨௨
பாலகன் குடுமி	௨௫
பாலையில் ஆறலைப்போர்	௩௪
பாலையில் வேட்டுவச்சாதி	௩௪-௩௫
பீர்	௨
புண்ணிற்குக் காரமிடுதல்	௨௪
புதுமணங்களின் முழுவொளித்தல்	௨௬
புன்னைபுரும்பு பல்லிமுட்டை போறல்	௪௩
புனத்தின்கட் களவொழுக்கம்	௧௧
பேய்த்தேரை றீரெனக் கருதல்	௩௩

பேய் நடுகல்பிழலி லுறங்கல்	௩௩
பேய் நிணந்தின்றுல்	௩௩
பொருண்மேற் பிரிதல்	௩௩
மகனீர்க்குச் செல்சார்வு கொழுநர்	௬
மகனீர் கவுண்மிசைக் கையூன்றல்	௧௦
மகனீர் கற்பு	௧௦
மகனிரைத் தெய்வம் வாந்தல்	௨௦
மகனீர் பாவை, பந்து, கிளியுமை மை	௩௩
மகனீர் மாநதனீர் பேணி	௧௩-௧௩
மகனீர் மீனுணங்கல் கவரும புள்ளோர்ப்புதல்	௧௭
மகனி ராயம்	௩௩
மகனீர் வண்டலிழைத்தல்	௬௬
மகனீர் வண்டலைக் கடல் சிதைத்தல்	௬௬
மகனீர் வேங்கைப்பூக கொய்தல்	௧௩
மல்லரை வென்றவன்	௧
மழலை	௨௩
மறியறுத்து உகிரந்தாவல்	௨௦
மாவேட்டம்	௧௬
மான்போன்ற மதர்த்தகண்	௧௩
மீனுணங்கல்	௧௭
முத்தினை விளக்காக விரும்பல்	௧௬
முத்து	௧௬-௧௭
முப்புரங்களை எய்தவன்	௧
முரசின் குரல்போற் காரியி, தல்	௧
முரசு	௧
முருக்க நம்பு வேங்கை யுகிர்போறல்	௩௧
முல்லைமுறை போன்ற பல்	௩
மொழி பால்போறல்	௩௩
யாளை புலிக்கு வெந்நுவு	௧௬
வதுவை விழவு	௨௬
வம்ப மழை	௧௭

வீஷ்யகுசிகை.

வயல் செய்தல்	உசு
வலைவிசி மீன்பிடித்தல்	சௌ.
வள் வாடிமுரசு	சு
வள்ளிகள்	அ
வலை	உசு
வலைத்தோள்	சுந்
வாட்சன்	சு, உஅ, ஈசு
வெண்பாவில் ஐஞ்சீரடிவந்தது	ஈசு
வெறியாடல்	உ௦
வேங்கைப்புலி	கசு
வேங்கைப்பூ	கக
வேல்போலமின் னுதல்	க
விவசு	உ௦

உ

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந்திணையம்பத்து

மூலமும் உரையும்.

பா யி ர ம்

பண்புள்ளி நின்ற பெரியார் பயன்றெரிய
வண்புள்ளி பாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத் த
வைந்திணை யைம்பத்து மார்வத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரா தவர்.

க.—மூல்வஸ.

மல்லர்க் கடந்தா நிறம்போன் நிருண்டெழுந்த
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேன்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றூர்பூப்ப விதோ
மயங்கி வலனேருங் கார்.

தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றவன் நிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்த
செல்வக் கடப்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசும்பின்
இயங்குகின்ற மூப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
ந்த எழாரின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (ச)

* இஃது சங்கத்தாராற் றொருக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
தால்களுள் ஒன்று.

ஐந்திணையம்பபது.

உ. *அணிநிற மஞ்சள யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் முழந்த—பணிமொழி
காரீர்மை கொண்ட கவிவானக் காண்டொறும்
பிரீர்மை கொண்டன தேள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களழைக்க முழங்கி நீலமணி
நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியை
யுடையாய்! கார்காலத்துத் தன்மையைக் கொண்ட மிக்க முகில்களைக்
காணுந்தோறும் என்றோள் என் ரீரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

ங. மின்னு முழக்கு மிடியுமற் நின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லின யில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற நாட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) நமர்சென்ற நாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்றுசொ
ல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நிரம்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ
முல்லை முகை வென்ற பல்லினய்! எ-று. (ங)

உள்ளார்கொல் காதுல ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ லிடித்தூறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாங்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி! தே
லார்த்த முரசின் குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநரை

* இச்செய்யுளைப் பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்கு உதாரணம்
காட்டுவர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர். (களவியல், ௫௩.)

பிரிந்த நல்லார் மனங்கவரும்படி தோன்றி நங்காதலர் சொன்ன இன்சொல்லைச் சிதைப்பதுபோலு மிக்கது இக்கார் எ-று. (ச)

டு : கோடுயர் தோற்ற மலைமே லிருங்கொண்முகக்
கூடி நிரந்து தலைபிணங்கி—யோடி
வளிகலந்து வந்துறைக்கும் வானங்காண் டோறுந்
துளிகலந்து வீழ்கருங் ரண்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) குவகிகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமுகில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றொடு கலந்து பெய்கின்ற விசும்பு காணுந்தோறும் துளிகலந்து பெய்யாரின்றன என்கண்கள் எ-று. (டு)

சு முல்லை நறுமல னுதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் ஈனியவாய்—நல்லாய்மற்
றியாருமின் னெஞ்சினே மாகி யுறைவேமை
யீரு மிருண்மலை வந்து.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நல்லாய்' இருந்தும்பி முல்லைநறுமலரை ஊதுதலாற் றமக்குச் செல்சார்வாகிய கொழுநாயுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய் யாரும் துணையிலாத நெஞ்சினேமாகி உறைவேமை இருண்மலை வந்து ஈராரின்றது எ-று. (சு)

எ தேரோன் மலைமறைந்த செக்டர்கொள் புன்மலை
யாரான்பி னாய னுவந்துதுஞ்—சீர்சால்
சிறுகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) தேரினையுடைய பகல்வன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர் கொண்ட புன்மலையின்கண் வாயி ஆனிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி ஊதுஞ் சீரமைந்த சிறுகுழல் இன்றோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போலா ரின்றது செறிதொடி ! எனக்கு எ-று. (எ)

ஐந்திணைபயம்பது.

விசித்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருத்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருத்திழாய்
வானம் பொழியவும் வாராகொ வின்துத
வானம் கடத்தசென்றார்.

இதுவுமது

க்) துணைவரைப் பிரித்தார் மேனிபோலப் புத்தென்ற வள்ளிகன்
நினைவரோடு பொருத்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்
வானம் பொழியவும் வாராகொல்லோ, திருத்திழாய்! இன்னுத
வானத்தைக் கடத்தசென்றார் எ-று.

(அ)

க வருவர் வலத்திழாய் வானொண்க ணீர்கொண்
நெடுகி புடன்றழிய வேண்டா—தெரிதேயேற்
கைக்கொடி முல்லை பனிமுகம் பின்றன
வம்ப மகமழமுதக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி

பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

இ-ள்) விளக்கிய இழைநினைபுடையாய்! நன்காதலர் பருவம் வந்தால்
வருவா; வானினை ஓகரும நின்கண்கள் நீரொள்ள நீயருகி மாறுபட்டு
அழியவேண்டா; ஆராய்வாயிற் றன்பருவமல்லாமைபின் நிலையில்லாத
முழக்கம் கேட்டுப் பைகொடி முல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றனகாண்
எ-று.

(க)

கஃ தூணவின்ற பாகதேர் ரெவ்விதாச் சென்றிக
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் விழ்த்துக கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர் கம் யாம.

வினைமுற்றிய தலைமகள்

தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ள்) தூல்பயின்ற பாகனே! நின்றேர் கடிதாசுச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான்பயின்ற கற்பென்னுமின்ற
தானினைச் செறித்து உயிர்காத்துக் கவுளின்மிசைக் கையூன்றி நிற்பானது
நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று.

(கஃ)

முல்லை முடிந்தது.

உ.-குறிஞ்சி.

கக பொன்னினர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிது
 னன்மலை நாட ன்ஸம்புணிய—மென்முலையாய்
 போயின சின்னாள் புனத்து மறையின
 லேயின நின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் செறிப்பறிவுநீடியது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையடைய வேங்கைகள் அழகு
 பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து நன்மலைநாடன் நினது நலத்தினைப்
 புனையக் கழிந்தன சிலநாள் ; புனத்தின்கட் களவினான் எதிர்ப்பட்டோ
 நின்றி இடையூறின்றியே யினிதாக எ-று. (க)

கஉ மால்வரை வெற்ப வணங்கு குரலேனல்
 காவ வியற்கை யொழிந்தேம்யார்—தூவருவி
 பூக்கண் கழுஉம் புறவிறறய்ப் பொன்னினையும்
 பாக்க மிதுவெம் மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
 கண்ணுற்றுத் தோழி செறிப்பறிவுநீடியது.

(இ - ள்) பெரிய குடிகளையுடைய வெற்பனே ! வளைத்த கதிர்களை
 யுடைய பகர்தினைகையச் காத்தல் யாம்ஒழிந்தேம் ; தூவருவிகள் பூவின்
 கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினையுடைத்தாய்ப் பொன்னினையும் இப்பாக்
 கம் எம்முடைய இடமாதலான், நீயங்கே வரக்கூடின் வருகாமாக
 எ-று. (உ)

கங கானக நாடன் கலவானென் றோனென்று
 மானார் கண்ணாய் மயங்கனீ—நானங்
 கலந்தியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்
 புலம்பு மாகன்றுநில் வா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை வியற்பழித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) கானகநாடன் என்றோனாய் புணரானென்று சொல்ல, மான்
 போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய் ! அறிவு கெடா தொழிவாயாக ;

பலநறுவிரைகளை யுங் கலந்து இழியாநின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாவிய அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று, (௩)

கச புனைபூர் தழையல்குற் பொன்னன்னுய் சாரற்
றிணைகாத் திருந்தேமயா னாக—வினைவாய்த்து
மாவின்னவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்கு மலிதாகச்
சொல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ள்) செய்யப்பட்ட பூத்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குவினை யுடைய பொன்னன்னுய்! மலைச்சாரலின்கட் மலையைக் காத்து நாம் இருத் தேமாக, வினையை வாய்க்கச்செய்த ஒருமாவின்னவுவார்போல வந்தாரொரு வர் நம்மாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (ச)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—றுங்கெனை த்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம்.

பகற்குறிக்கிட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்க்கிட்டந்த மறுமாற்றஞ் சொல்லுவான்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெற்பினகண் வேங்கைமலரையுங் கொய்து நின்மகள் மாந் தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்சுச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (இ)

கச கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிழை—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மா ற்றி மெய்வழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உ. தாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க் கினியர். (தொல், பொரு, கள, உ. ௩.)

இரவுக்குறிவந்து பெயருந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) கொலுவரி வேங்கையாற் கோட்பட்டிப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்மையோசையைப் புலி கேட்டுமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையாள் கண் துயிலா எ-று. (ஈ)

க௭ மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாது நீவருதி யென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாத
ருருவொடுங்கு முள்ளருகி நின் று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) முகில் படராநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின் கண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுள்ளருகி நின்று தன்மேனி மெலியா நின்றாள் எ-று. (எ)

கஅ *எறிந்தெமர் தாமுமுத விரங்குர லேனன்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ னெஞ்சத்துக் கொண்டி.

தோழி செறிப்பறிவுநீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) காடெறிந்து எமர்தாமுமுத ஈர்க்குரல் எனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் நாங்கனும் வாரோம்; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டி மறவாயாக எ-று. (அ)

கக † செடுமலை நன்னாட நீள்வே றுணையாக்
கடுவியை வாலருவி நீந்தி—நடுவிறு

* இதனை “ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்” என்புழி எடுத்தோதினார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உக.) அகப்பொருள் விளக்கவுரைகளாரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசூற்றிற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (களவியல், நயஅ.)

† இது இரவுக்குறி விலக்கிடது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொரு, கள, உக.)

என்னு வதர்வர வீரங்கோதை மாதரா
 ளென்னு வா ளென்னுமென் னெஞ்சு. ௧
 தோழி இரவுக்குறியின்கண்
 நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) நெடுமலை என்னுடனே! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசை
 யையுடைய வாலருவியை நீங்கி, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண்
 நீவர, ஈர்க்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவானோ என்று தடுமாறாநிற்
 கும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ௦ *வெறிகமழ் வெற்பெனென் மெய்நீர்மை கொண்ட
 தறியாண்மற் றன்னோ வணங்கணங்கிற் றென்று
 மறியிர் த் துதிராந்தாய் வேலற் றா? இ
 வெறியோ டலமவரும் பாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தோடுநின்று
 வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைசுமழாநின்ற வெற்பன் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர்
 மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்
 திற்று என்று வேலனைத் தடுத்து மறியைய யறுத்து உதிரத்தைத் தூவி வெறி
 யோடே வருந்தாநின்றாள் அன்னை எ-று. (க௦)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

௩ ---மருதம்.

உ௧ கொண்டுழிப் பண்டா விலையொடுக டு கொறசேரி
 ! நுண்ணோத் துன்னாசி னிற்பாரி — நென்றானும்
 வேறலலை பாண னியலுரான் வாய்மொழியைத்
 தேற வெரக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் ஈச்சினார்க்கினியர். (தொல்,
 பொரு, கள, உரு.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிவிலக்கிற்கு
 உதாரணம் காட்டுவர். (சனவியல், சஅ)

† “வைகொண்ட ஆகிகொற் சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப்,
 பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே” என்றார்
 திருச்சிற்றப்பலக்கோவையினும். (ருஅக)

(இ - ள்) பண்டங் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்
கண் நண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்றுத்திரிவாரின் யாதா
னும் வேறல்ல; பாணீ! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு
உரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

உஉ போதார்வண் டோதும் புனல்வய லூரற்குக்
துதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு னென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா ணெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) மலர்களை நுகராநின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்
குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள்
மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண்
எ-று. (உ)

உங யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப
சனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட
அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை
அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (ங)

உச கோலச் சிறுகருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நீலத்துப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தணச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சிறுகருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்த்தவாளை நீலமல
ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனக்குழம்பாயினேம் ; இக்காலம் புண்ணிற்கு இலும் காரம் பேர்ச்
வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் எ-று. (சு)

உரு அழலவிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதகு மார்ப முறுநோய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) அழல்போல அவிழுந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய
கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுநிற்கும் ; குழலுங் குடுமியென்
பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணரும்மாயின்
எ-று. (சு)

உரு பெய்வனைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வானைச் சென்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தானைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வனையினையுடைய கையாய் ! எனக்குப் பெரிய நகையாகாநின்
றது ; செய்த வயல்சுளையுடைய ஊரன், பரத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள
முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வானை இப்புதல்வன் கண்டு
சென்று எய்த, அவ்ஊரன் புதுமணம் புணரப் பெழுது இடருற்றவாறு
எ-று. (சு)

உரு தண்வய லூரற் புலக்கும் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைக்கூந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையோமற் நியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ ? நுண்ணிய அறல் மண்ணிற்

போதும் துணுகிய ஐவகைப்பட்ட கூந்தல் வெள்ளை மரற்போலத் தன்
நீந்தி நீரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (எ)

உஅ ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்னு
தேக்கற்றங் கென்மகன் றுணிற் ப வென்னு
நோக்கானே ரூந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றொலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் நெகிழாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்!
புதல்வன். தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டுவைத்துப் பாக்களை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்த்து பரத்தையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

உக ஒல்லென் னொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா நென்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
நெனக்கோர் குறிப்பு முடையனே ஆரன்
நனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊ
னுடைய ஆகன்ற மார்பத்தினை யான் முயங்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமூன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயங்கேனதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையேனோ? ஊரன்றன்
க்கு எவல் செய்து ஒழுகுவேன் ஆதலான் எ-று. (க)

உஊ குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
பூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட வினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம் பிற்கு இனிதாம் ; அதுபோல, ஒளியிழாய் ! யான் அழினைப் புலந்திருந்தேன் ஆயினும், அவ்வூரன் அழகிய நாற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனி தாம் எனக்கு எ-று.

(க0)

மருதம் முடிந்தது.

சு.—பாவஸ.

நக * உதிரத் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
|லெதிரி முருக்கரும்ப வீர்த்தண்கார் நீங்க—வெதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) உதிரத்தையுளைந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பரு வத்தையெதிர்த்து முருக்குக்கள் அரும்ப, ஈர்த்தண முகில் நீங்கக், காதலர்

* இவ்வெண்பாவிலுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரான் வந்தமைக்கிலக்க ணம், “வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு ழளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேரா சிரியர், “வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெ னின்—அவ்வைஞ்சேரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விரா யும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வெண்ணெய் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்னா, ளமுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவி லுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றாலும், நீச்சி னுர்க்கினியர், “வெண்பாவோடும் கலிப்பாவோடும் விராயும், ஆசிரியப்பா வோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சேரடிகளுமுள் என்று கூறுவர் புலவர் எ-று” எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிட ந்த தயிலைத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளாள்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யினையாடன் கண்ணோக்கு மென்று” இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற் றாலும் உணர்க.

தம்முட்டலைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோழர் துன்பத்தோடு புணர்ந்து அழியாநின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட் டசைந்த பிடிபை—யெழிற்களிற்று
கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவலித்தது.

(இ - ள்) அவர் செல்வினை விலங்காதொழிக; விளங்கிய இழையினையுடையாய்! செல்லமாட்டார்; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்களிற்று கற்சுனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (உ)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைநினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினான் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர் தெறுஉங் காடு.

மகட்போக்கியநற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பசுங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நனையாளாய்ப், பால் போலும் சினமொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொல் லோ! கனன்று பகலோன் சுடுகின்ற காட்டினை எ-று. (ங)

௩௪ கோட்டமை வல்லிற் கொலைபிரியா வன்கண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனைவயிற் சேற்றிரோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செல்வமுங்கியது.

(இ - ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண் மையையுடையார் ஆறலைத்து ஒட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குங் கடறுகள் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐயு! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (ச)

௨௭ மொழி லெயினர் தங் கொல்படையால் விழ்ந்த
தடிசின மாந்திய பேளய்—உடுதல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்த ர் போய ஓரம்.

தலைமகர் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றொனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

மொழி) தோட்டம் விவிலியுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
தாண்டியும் சினத்தையுத் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்டப்பட்டார்
பொருள்புரிந்த வட்ட கல்வின் விரிநிழற்றியும் வெவ் வானென்று
பொருள்புரிந்த; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போயிவ் கடறு எ-று. (௨)

௨௮ கடிதோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடித தாளபிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்காணஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தொடியோடி விழத் துறந்தது.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(௨ - ன்) வினாந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதிக் களிறுகள்
பிடியோடே கட ஓடித் தாள்வந்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கா
ணத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நங்கையிற்
றொடி டோடிவீழத் துறந்தது; எ-று. (௪)

௨௯ தோழியர் குழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
விழ்பவள் போலத் தளருங்கா—ஈழாது
கல்லத் தத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(௨ - ன்) தோழியா சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் வீழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள ஓயநது தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
யுடையான் நடை எ-று. (௫)

௩௮ சுலைவாய்ச் சிறுநீரை மெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்றுவாயின் தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா
கியமாத் தனது கள்ளத்தினுனே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் போயினநெறி என்று. (அ)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண்மாத் டோடப்
புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றாள்—படர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுவோ
நயமிற் பிரிந்த னிடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ - ள்) தறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையாள் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து என்று. (க)

௪௦ இன்றல்க ளீரம்புடையுள்ளீர்க்கோதை தோடுணையா
நன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நானைநாந்
சுன்றாக ரத்த மிறந்து தவிபயா
பென்மொகிலா னேசந் நுநிடம்.

குதுவுமது.

(இ - ள்) இன்று இரவின் கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் ஈர்க்கோதையையு
டையாள் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ்
விற்பத்தைவிட்டு எளையிரவின்சுண் யாம் மலைவழியேயிறந்து தமியெமாய்
வவ்விடத் தங்குநிடம்? என்று. (ம)

டாலே முடிந்தது.

௩.—நெய்தல்.

சக தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்புடைந்
தொண்டடங்கண் டஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைநகர்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைநகர்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்) தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையைடைந்து நின்
னுடைய ஒள்ளியகண் துயிலாதொழிக் ; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய் ! நண்
பினையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டிழையுடைய பெடையன்றில் புலம்பு
தல் எ-று. (க)

சஉ கொடுந்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
பொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—நெடுந்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணாகக் காண
நடந்து சிதையாதிநீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ன்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே ! ஒரு காரியம் நின்னை
யிரப்பேம் ; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் டெடுதேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் நிரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக எ-று.

சங பொரிப்புறப் பல்லிச் சினைபு'ன்ற புன்னை
வரிப்புற வார்பணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றாகல நல்குமே
லாழியாற் காணமோ யாம.

இதுவுமது.

* இதனைப், “பிரிந்த வழிக்கலங்கினும்” என்பதற்குதாரணமாகாட்டுவர்
நச்சினுர்க்கினியர் (தொல், பொரு, கள, ௩௦.)

(இ-ள்) பொரிந்த பூதத்தையுடைய பல்லிமுட்டைபோல அரும்பினையின்ற புண்ணைப்பூக்களையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, செளிவுறத் தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பனுடைய தார் அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண்பேம் யாம் எ-று.

(௩)

சச கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிதோக்கி
புண்கண் சிவப்ப வழுதே னொளிமுகங்
கண்டன்னையெவ்வயா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்து

மொழிகிளவியாற் றொழி தலைமகட்குர் சொல்லுவா

ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீடு வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நம்மை இறச்செறிக்கையாற் கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை நோக்கி உண்கண் சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னையினக்கு வந்த இடம்பையாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிற்றிலைச சிதைத்தது என்று சொன்னேன் ; எம்பெருமாட்டி! எ-று(ச)

சரு ஈரந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்சேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவனவோ
பூந்தண் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்

தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

* இதனைக், “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம்” என நாச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) “மணற்குன்றினீத்தகன்றூர் வருகென், றுழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோதி” எனத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும் (௧௮௬) “வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்” என அம்பிகாபதிக்கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்க.

(இ - ள்) குளிர்த தண்பொழிலின்கண் இருந்தி பெரிய வழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவளைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிாமேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழுவ குருகுகள் எ-று. (௫)

சக ஒதந் தொகுதத வொலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
காணலஞ் சேர்ப்ப தருவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்பித்தனீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) ஒதம் ஏறித்திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம்வண்டல் ஏறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புகளையும் காணலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றே ' என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் நலத்தை நீ தொலைவித்தல் எ-று. (௬)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங் த னுண்வலை வீசி
யொருங்குடன் றனைமார் தத கொழுநீ
னுண்கலப்புள் ளோப்பு மொளியிழை மா த
ரணங்காகு மாற்ற மெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதுஉமாம்.

(இ - ள்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க னுண்ணிய வலைகளாலேவீசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுந்த மீன் உணங்கல் களைக் கவரும் புக்கோ ஒப்புவின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்தந் தெய்வமாம் எ-று. (௭)

சஅ எக்கரிமணன்மே லோதந் தரவந்த
சித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தாவந்த முத்தங்கள்
நின்று விளங்காநின்ற நீண்ட கழியினையுடைய தண்ணேர்ப்பனே! உலகத்
தின்னகண் விளங்கிய மிருபுகழைத் தாங்கவல்லரோ? தம்மைச் சேர்ந்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் எ-று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றுகழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
கெய்வங் கமழுந் தெளிகடற் றண்ணேர்ப்பன்
செய்தான் றெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) கொடிய முள்ளையுடைய மடற்றுகழையினது மொட்டவிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள சோற்றான் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழுகின்ற தெளிந்த கடற்றண்ணேர்ப்
புன் நம்மாற் றெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்
பட்டேம் எ-று. (க)

நு † அணிகடற் றண்ணேர்ப்பன் நேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியாவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிரும்பும்
புள்ளாவங் கேட்டுப் பெயர்த்தே னொளியிழா
புள்ளருந் நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்ணேர்ப்பன் தேர்பூண்ட பரிமா அணி
ந்த மணியாவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளா
வங்களைக் கேட்டு மணியாவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்!
உள்ளருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க௦)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்தினையெம்பது முற்றிற்று.

* இது “பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது” எனக் கொள்வர் .
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪௪.)

† இஃது “தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (முடி ௧௭.)

ஐந்திணையம்பத்து.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அணிகடற்றண் - ௩௦	தண்வயலூர் - ௨௭
அணிரிறமஞ்ஞா - ௨	தெண்கடற்சேர்ப்பன் - ௪௧
அழலவீழ்தாமரை - ௨௫	தேரோன்மலை - ௭
இன்றல்கலீர்ம் - ௪௦	தோழி : ர்குழத் - ௩௭
சுரந்தண்பொழி - ௪௩	நூனவின்றபாக - ௧௦
உதிரந்துவரிய - ௩௧	நெடுமலைநன் னாட - ௧௯
உள்ளார்கொல் - ௪	பாவையும்பந்தம் - ௩௩
எக்கரிடுமணன் - ௪௮	பிரிந்தவர்மேனி - ௮
எறித்தெமர்தாழு - ௧௮	புனைபூந்தழையல் - ௧௪
ஒல்லென்றொலிக் - ௨௮	பெய்வளைக்கையாய் - ௨௪
ஒல்லென்றொலிபு - ௨௯	பெருங்கடலுள்கலங் - ௪௭
ஒதந்தொகுத்த - ௪௪	பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩
கடிதோடுவெண் - ௩௪	பொன்னிணர்வேங்கை - ௧௧
காணகநாடன் - ௧௩	போதார்வண்டுதும் - ௨௨
குளிரும்பருவத்தே - ௩௦	மஞ்சிவர்சோலை - ௧௭
கொடுந்தாளலவ - ௪௨	மடவைகாணன் - ௩௯
கொடுமுண்மடற் - ௪௧	மல்லர்க்கடந்தான் - ௧
கொடுவரிவேங்கை - ௧௪	மால்வரைவெற்ப - ௧௨
கொடுவிலையினர் - ௩௩	மின்னுமுழக்கு - ௩
கொண்கண்பிரிந்த - ௪௪	முல்லைநறுமல - ௮
கொண்டிழிப்பன் - ௨௧	யாணரகல்வய - ௨௩
கோடுயர்தோற்ற - ௩	வருவர்வயங்கிழாய் - ௯
கோட்டமைவில்லிற் - ௩௪	விலங்கல்லிளங்கி - ௩௨
கோலச்சிறுகுரு - ௨௪	வெறிகடிவெற்ப - ௨௦
கூனவாய்ச்சிறு - ௩௮	வேங்கைநறுமலர் - ௧௫

ஐந்திணைப்பைப்பது.

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், உ.
அசைதல் - வருந்துதல், நட.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, உ௦.
அணங்கு - தெய்வம், உ௦, வருத்துந்
அணி - அழகு, உ௦. [தெய்வம், சௌ.
அதர் - வழி, கசு, உ௦.
அத்தம் - கடவுறு, நட. வழி, நட.
'அமர்தல் - விரும்புதல், க. போலுத
அமை - மூங்கில், நட. [ல், கந.
அயர்தல் - கலங்குதல், உ௦.
அலம் வருதல் - வருந்தாரிற்றல், உ௦.
அல்கல் - இரவு, ச௦.
அறல் - அறன்மணல், உௌ.
அன்னே - அந்தோ, உ௦.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், நட.
ஆர - சிரம்பு, சஉ.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, எ.
ஆரிருள் - கங்குல், கசு.
ஆர்தல் - துக்குதல், உஉ.
ஆழி - கூடலிழைப்பு, சந.
இணர் - பூங்கொத்து, கசு.
இயம்புதல் - ஒல்த்தல், உரு.
இரங்குதல் - முழங்குதல், உ.
இரீஇ - பிரிந்து, கசு.
இருமை - பெருமை, ரு.
இல் - மனை, உஉ.
இவர்தல் - படாதல், கௌ.
இழுது - வெண்ணெய், சக.
நாத்தல் - அறுத்தல், உ௦.
நாம்படை - குளிராகத் தேங்கை, ச௦.
உடன்று - மாறுபட்டு, க.
உணர்ச்சம் - அறிவாம், க௦.
உரறி - முழங்கி, ச.
உருவொடுக்குதல் - மேனி மெலியா
[கின்றல், கௌ.
உவத்தல் - விரும்புதல், எ.
உள்ளுதல் - நினைத்தல், கசு.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, ரு.

ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், நட.
எச்சரிடுணல் - திரைவந்திட்ட இள
[மணல், சஅ.
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, கௌ.
எதிரி - எதிர்த்து, நட.
எதிருதல் - தம்முட்டலைப்படுதல்,
எயினர் - வேட்டுவர், நட. [நக.
எய்தாது - நிரம்பாது, நட.
எவ்வம் - இடம்பை, சசு.
எழில் - அழகு, ச௦.
எக்கற்று - விரும்பி, உஅ.
எயினர் - எதிர்ப்பட்டோர், கசு.
எனல் - பகந்தினை, கஉ.
ஐக்கூந்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூந்தல்,
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், சஉ. [உௌ.
ஒதுங்குதல் - மெல்லநடத்தல், கசு.
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, சஅ.
ஒன்றானும் யாதானும், உசு.
கடத்தல் - வெல்லுதல், க.
கடம்பு - கடப்பந்தார், க.
கழை - விரைந்து, கசு.
கண்படுத்தல் - துயிலுதல், நட.
கலி - மிக்க, உ.
கல்லதர் - கல்வழி, நட.
கவினுதல் - மதுகுபெறுதல், கசு.
கழுஉம் - அழுவுகின்ற, கஉ.
காண்டொழும் - காணுதோழும், உ,
காய்ந்து - கன்னுறு, நட. [நக.
காரம் - புண்ணிற்கிடுங்காரம், உசு.
கார - காரகாலம், உ முகில், நட.
கானம் - காடு, நட.
கான் - காடு, ச௦.
குரல் - குதிரை, சஉ.
குறை - காரியம், சஉ.
குன்றதரத்தம் - மலைவழி, ச௦.
கூம்பு - மொட்டி, சக.
கூர்தல் - மிகுதல், ச.
கேண்மை - நட்புநெறி, உக.

அரும்பத அகராதி.

கொடுத்தான் - கோடியிருந்ததான், ௪௨.
கொடுவில் - கோட்டியவில், ௩௫.
கொண்ட - முகில்கள், ௫.
கொல்வாங்கு - சிதைப்பதுபோல, ௪.
கோடி - குவடு, ௫.
கோலம் - அழகு, ௨௪.
சந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, ௨௪.
சார்தல் - புணர்தல், ௨௪.
சாலுதல் - அமைதல், ௭.
சால் - நிரம்ப, ௩.
சுதையாதி - அழியாதொழிவாயாக,
சினை - முட்டை, ௪௩. [௪௨.
சுரம் - கடறு, ௩௫.
சூழ்தல் - சுற்றுதல், ௩௭.
சென்றிக - செல்வதாக, ௩௦.
சேக்குதல் - தங்குதல், ௪௦, ௪௧.
சேத்தல் - சிவத்தல், ௩௫.
தடி - தை, ௩௫.
தலைபிணக்குதல் - ஒன்றோடொன்
|றுபிணக்குதல், ௫.
தன்னைமார் - தமையன்மார், ௪௭.
தருதல் - கொண்டு வருதல், ௪௭.
தாழ்தல் - பழதல், ௨௭.
தான்பிணங்கி - தாளையடுத்து, ௩௬.
தான்வீழ்த்தல் - தான்செறித்தல், ௧௦.
திரிதால் - உழலுதல், ௨௨.
துஞ்சுதல் - துயிலுதல், ௧௬.
துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
முற்றத்திற்குறை, ௩௭.
தெரிதல் - ஆராய்தல், ௧.
தெரிப்புற - தெளிவுற, ௪௩.
தெறுஉம் - சுடுகின்ற, ௩௩.
தென்றல்வளி - தென்றற்சாற்று, ௨௬.
தேரோன் - தேரிடையுடையபகல
தேற - தெரிய, ௨௪ [வன், ௭.
தொகுத்தல் - திரட்டிதல், ௪௬.
தொற்பித்தல் - தொலைத்தல், ௪௬.
நகையாகின்று - நகையாகாநின்றது,
நடுகல் - போரின் கண் இறந்தார், ௨௫.
[பெயர்பெறித்துப்பட்டதல், ௩௫].
நவிலுதல் - பயிலுதல், ௧௦.
நன்கு - மிகவும், ௪௦.
நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, ௩௬.
நானம் - நயவிரைகள், ௧௩.
நித்திலம் - மத்தவர்கள், ௪௮.
நிரந்து - மீட்டடுத்து, ௫.

நீத்தல் - துறத்தல், ௩௪.
நீர்மை - தன்மை, ௨.
நீலம் - நீலமலர், ௨௪.
துணங்குதல் - துணுகுதல், ௨௭.
நெறி - வழி, ௨௨.
நொவ்விதா - கடிதாக, ௧௦.
புடர்கூர்தல் - துன்பமிகுதல், ௩௬.
படர்தல் - போதல், ௩௮.
பணிமொழி - மெல்லியமொழி, ௨.
[இன்சொல்,
பரிதல் - காதலித்தல், ௨௩.
பருவம் - காலம், ௨௪.
பிரியா - இடையறாது, ௩௪.
புடை - மருங்கு, ௪௧.
புரிதல் - விரும்புதல், ௩௫.
புலத்தல் - ஊடுதல், ௨௭.
புலம்படைதல் - தனிமையையடைத
புல்லுதல் - முயங்குதல், ௨௬. [ல், ௪௧.
புல்லெனல் - புற்கென்றல், ௮.
புறவு - காடு, ௧௨.
புனைதல் - செய்தல், ௧௪.
பூந்தல் அன்றில் செம்பூப்போலுஞ்
[சூட்டினையுடைய அன்றில், ௪௧.
பொருநதின்னர் - துணைவர், ௮.
பொற்பு - பொலிவுதோன்றும்வகை.
போதல் - கழிதல், ௧௧.
போது - மலர், ௨௨.
மஞ்ச - முகில், ௧௭.
மஞ்ஞை - மயில், ௨.
மடவைகாண் - அறியாய்காண், ௩௬.
மணி - நீலமணி, ௨.
மடங்குதல் - மிடைதல், ௧. அறிவு
[நெடுதல், ௧௩].
மறவல் - மறவாயாக, ௪௮.
மறை - களவு, ௧௧.
மன்ற - மெய்யாக, ௪௫.
மாண - மாட்சிப்பட, ௨௩.
மாதர் - காதலையுடையான், ௩௭.
மாந்துதல் - தின்னுதல், ௩௫.
மால் - பெருமை, ௧௨.
மேலெளம் - பண்டெல்லாம், ௨௪.
யாணர் - வளமை, ௨௩.
யாய் - உணவு, ௨௦.
வணங்குதல் - வளைதல், ௧௨.
வண்டல் - விளையாட்டுச்சிறிற், ௪௪,
வண்ணம் - நிறம், ௨௭. [௪௬.

அகும்பத் அகராதி.

வதிதல் - தங்குதல், ச௦.
 வதுவை - பதுமணம், உ.டு.
 வநீடு - நிலையின்மை, கூ.
 வயங்குதல் - விளங்குதல், கூ.
 வரை - குவடு, கஉ.
 வன்னேரும் - எழுநின்றது, கூ.
 வல்லென்றல் - வலிதாதல், உஅ.
 வளி - காற்று, டு.
 வள்வார்முரசு - தோலார்த்தமுரசு, கூ.
 வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து, கச.

வார் - உயர்ந்த, ஈகூ.
 வர்ணம் - முகில், உ.
 வியன் - அகன்ற, உகூ.
 விலங்கல் - விலங்காதொழிக, கூ.உ.
 விலையொரீஇ - விலையைவேறுபடுத்த, உக.
 வீழ்தருதல் - பெய்யாநின்றல், டு.
 வெடி - பிளவு, கூகூ.
 வெண்டேர் - பேய்த்தேர், கூகூ.
 வெறி - விரை, உ௦.

